

Hvordan kan det være, at regeringen bag verdens første klimaministerium på samtlige områder er langt mindre ambitiøs og langt mindre risikovillig end den samlede opposition? Hvordan kan det være, at skattelettelser, som vi ved omsættes til forbrug og fritid, er denne regerings eneste virkelige slagnummer?

Nu vil regeringen gerne en skattekommission, noget, oppositionen blev ålet for gennem hele valgkampen, og så pakker man det ind i et Orwellsk nysprog, hvor skattestoppet både bevares, redefineres gennem en skattekommission og derefter på forunderlig vis genopstår som skattestop igen. Det er jo noget vås, og jeg tror godt, at statsministeren ved det.

Hvis statsministeren vil det brede samarbejde, så lad os begynde at kalde en skovl for en skovl, lad os få oprigtigheden tilbage i dansk politik. Hvis vi skal skabe fælles fodslag om skattepolitikken, så vi kan komme ud af det dødvande, vi er i, så lad os formulere nogle principper for en skattekommission.

SF vil gerne give en skattekommission frihed til at arbejde, og vi ønsker, at den skal leve op til følgende: Den skal være socialt retfærdig og styrke ligheden i samfundet, den skal sikre lave re skat på arbejde for lavindkomstgrupper, den skal sikre rum til fremtidens velfærdsforbedringer, og den skal sikre, at vi ambitiøst imødegår klimaforandringerne.

Vil statsministeren være med på sådan en profil for en skattekommission, så kan vi få et bredt samarbejde. SF's 23 mandater vil gerne skabe resultater for både Danmark og danskerne.

Det bringer mig til det næste: EU-spørgsmålet, som presser sig på. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at SF vil have en folkeafstemning om EU-traktaten. Det synes vi er mest fair over for befolkningen, og jeg forstår simpelt hen ikke, at vi overhovedet skal diskutere noget så indlysende.

For så vidt angår forbeholdene, tror jeg også her, at statsministeren må spille med åbne kort. SF deltager ikke i en afskaffelse af ØMU-forbeholdet. For så vidt angår retsforbeholdet, er vi tilhængere af fælles regler for det civile retlige samarbejde og fælles regler for asyl- og flygtninggeområdet. For så vidt angår resten af retsforbeholdet, vil vi gerne afvente den endelige traktat og de juridiske vurderinger, inden vi tager konkret stilling. Vi vil gerne have, at Danmark kan indgå i militære aktioner, og derfor er der grund til at se på forsvarsforbeholdet, men vi kræver,

at man opfylder et FN-mandat, og her skræmmer sporene jo, når man erindrer statsministerens fatale fejltagelse omkring Irakkrigen.

Så til kvalitetsreformen. Vi synes ikke, at kvalitetsreformen er ambitiøs nok, og vi synes ikke, at den for alvor går i kødet på nogle af de udfordringer, vi står over for. Men lad os da forsøge at mødes om det, vi kan. Hvis statsministeren vil det brede samarbejde, må han åbne aftalen op, så vi kan byde ind punkt for punkt.

SF's udspil er meget klart. Man siger, at størrelsen betyder noget; det gælder også for størrelsen af folks løn. Vi kan ikke forvente, at de ansatte i omsorgsjobbene vil fortsætte med at arbejde over evne. Når de ældre i dag holdes rimelig skadesløse, skyldes det de ansattes enorme offervilje, men buen er spændt for hårdt, de ansatte i omsorgsjobbene får for lidt ud af det, de løber for hurtigt, for de har ikke kolleger nok, folk flygter fra branchen, og flere og flere bliver syge og langtidssygemeldte. Det her er jo alvorligt. Vi står foran en eksplosion af mange flere ældre, langt flere over 80 år, og mange, som forlader arbejdsmarkedet i de kommende år.

Lad os få oprigtigheden tilbage i dansk politik, så vi kan kalde tingene ved deres rette navn. Der er jo ingen i det her rum, der ønsker at afvikle den danske model, men det er at stikke folk blå i øjnene, hvis man ikke anerkender, at store dele af løndannelsen i det offentlige system er bestemt af politikere på den ene side af bordet.

Derfor er mit budskab til statsministeren det her: Efter vores opfattelse har statsministeren taget fejl gennem 6 år – på områderne for klimapolitik, velfærds politik og udenrigspolitik. Nu vil statsministeren gerne korrigerer kursen; det synes vi er godt. Det gør det også nemmere for SF og den øvrige opposition at få en helt anden og langt mere ambitiøs kurs udstukket efter næste valg, når vi tager over. Men indtil da arbejder vi gerne sammen om reelle forbedringer. Vi kan skabe reelle forbedringer for vores asylfamilier, for de socialt udsatte, for de psykisk syge og for pensionisterne. Lad os prøve det sammen. Vi indgår gerne i brede flertal, som skaber konkrete resultater for vores land og for vores klode.

Derfor er min opfordring til statsministeren til slut: Spil med åbne kort, fægt med åben pande, og lad være med kun at forhandle på skrømt, men benyt en reel vilje til at gøre det bedste for dette land – med hjælp fra alle Folketingets partier.